

Boek deel VIII

Kasteel van Overlaan

Inhoud:

Voorwoord

Dankzij Mr Struys (eigenaar van het Kasteel), Mr Maurice Dodion (geschiedkundige Heemkundige Kring/Confrérie van Hoegaarden) en mijzelf (Wasily Pedjko –lid van de Heemkundige Kring van Hoegaarden/confrérie en terreinwerker) hebben wij getracht om na te gaan hoe het Kasteel van Overlaar ontstaan is. Met het weinige informatie dat voorhanden was, hebben wij toch iets moois van kunnen maken.

Hoegaarden 31-05-2011

Wasily Pedjko

Plaats – situering – historisch met plannen	Blz 341
Voorgeslacht	Blz 349
Beschrijving toegangsweg	Blz 350
Luchtfoto's	Blz 355
Vorgevel	Blz 357
Achtergevel	Blz 362
Tuin	Blz 365
Vijver	Blz 368
Interieur	Blz 370
Vorige bewoners vanaf de 19 ^{de} eeuw	Blz 377
Huidige bewoners	Blz 379

Hoegaarden: Kasteel van Overlaar

Adres : 3320 Hoegaarden, Klein Overlaar 77
(Privé-bezit, toegankelijk voor het publiek)
Huidige bewoners familie Struys

Auteur : Geschreven door Roger Deneef en Jo Wijnant (aangevuld door Maurice en Wasily)

Landschappelijk park van 35 are, aangelegd rond 1860 en uitgebreid rond 1900 tot 1,5 hectare, naast een eclectische villa op de plaats van een dubbele feodale motte.

Introductie van fysisch bestaan van de kasteel, uitgebeeld op een prent?

Bij het oversteken van de rivier de Gete (Kleine Gete) bij Hoegaarden op 20-10-1568 raakte de graaf Hoogstraten gewond door zijn eigen pistool. Don Frederik (zoon van Alva?) vernietigt de achterhoede van 3.000 soldaten. Het grootste deel van het leger van Willem van Oranje is de rivier dan al overgestoken. Eind 1568 bezwijkt Hoogstraten aan zijn verwondingen. De Villers volgt hem op als bevelhebber van het leger. Linksboven staat het kasteeltje in brand (Kasteel van Overlaar?).

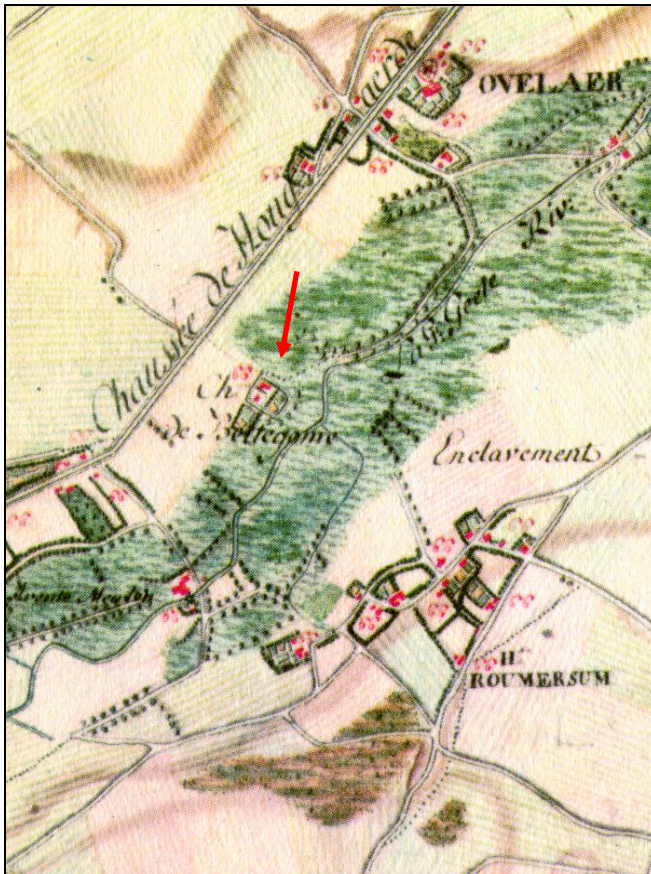
De oudste afbeelding van “ t’casteelken” van Overlaar of Bullekom (soms Bellekom) komt voor als referentiepunt op een kaart van de goederen van de abdij van ’t Park uit 1655 (*Wauters A. Géographie et histoire des communes belges. Arrondissement de Louvain – canton de Tirlemont, ville de Tirlemont, Bruxelles, Culture et Civilisation*(facsimile van editie 1876), 1963, p. 37, suggereert ten onrechte dat het Kasteel van Bellekom en dat van Overlaar twee verschillende dingen zijn.

Het kasteel van Overlaar – ’t Casteelken van Bullekom – op een kaart van de goederen van de Abdij van ’t Park te Outgaarden en Hoegaarden uit 1655 door Guillaume Subil (Typographieboek T B, F. 87, archief Abdij van ’t Park, Heverlee

Het toenmalige waterkasteel wordt schematisch afgebeeld als een bescheiden bakstenen gebouw met leien zadeldak en een torentje (mogelijk een traptoren) aanleunend bij een hoge, gekanteelde, ronde toren in natuursteen (vermoedelijk kwartsiet) met een torenspits binnen de kantelen – ongetwijfeld een middeleeuwse donjon (zie Donjon van Meldert). Een bakstenen muur met steunberen, mogelijk een relict van een verdwenen vleugel, sluit naar de kant van de kijker toe de binnenkoer af. Buiten de ringgracht staat een laag gebouw, eveneens baksteen en leien, waarschijnlijk een schuur of een stal. Een rechte oprijlaan verbindt het kasteel met de toen nog kronkelige weg van Tienen naar Hoegaarden.

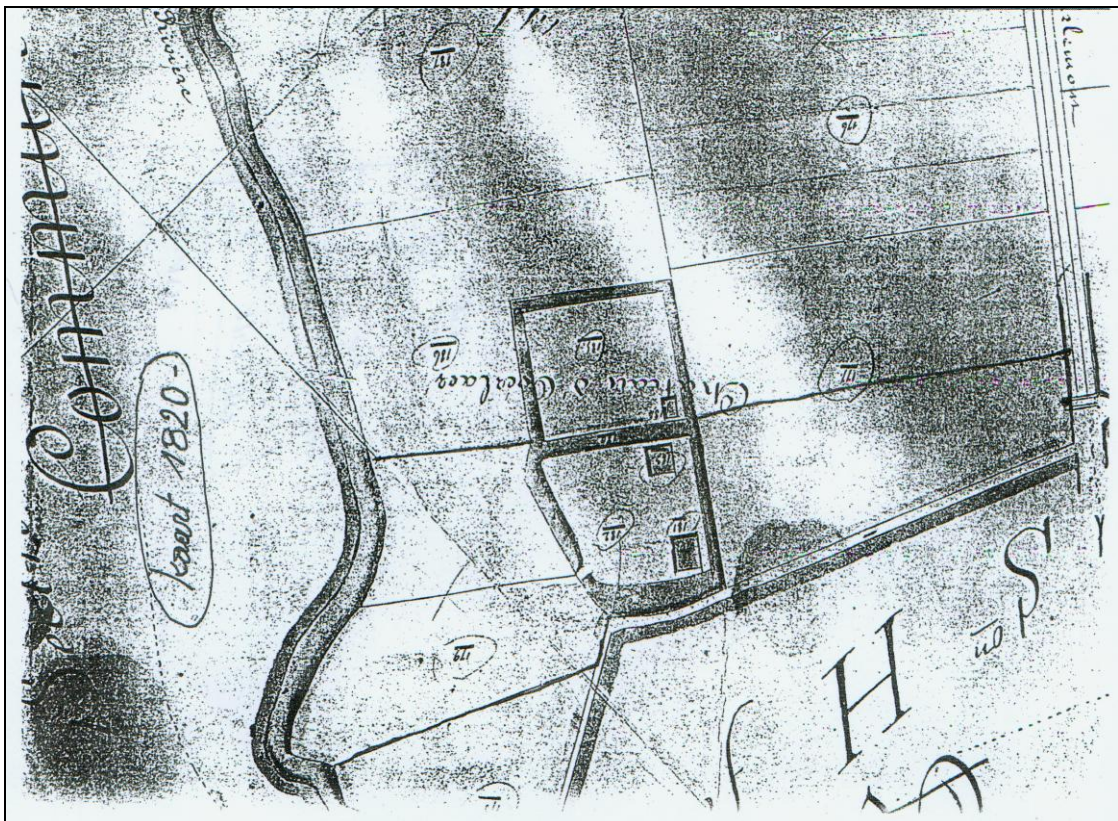
Dat het gaat om een dubbele feodale motte blijkt duidelijk uit de Ferrariskaart (“Château de Bellegome”), die werd opgesteld vlak na de aanleg van de huidige steenweg naar Tienen in 1772, (*Vander Velpen J., Geschiedenis van Hoegaarden, Hoegaarden, Gemeentebestuur, 1981, p. 120-122.*)

Het gehucht Overlaar, het Kasteel van "Bellegome" en de pas aangelegde steenweg naar Tienen op de Ferrariskaart, 1771-1775.

erkaart, niet gedateerd maar getekend. Op het vierkante eiland (perceel nr. 185) stond vermoedelijk het oude neehof; op het bijna ronde eiland (nr. 182) stond ongetwijfeld het "casteelken" met de donjon van 1655. De bebouwing bestaat rond 1820 uit :

- Een woonhuis (nr. 183) en
- Twee dienstgebouwen ("bâtiment rural").
- Geen spoor van siertuinen.

Het Kasteel van Overlaar met dubbele omgrachting op de Primitieve kadasterkaart, niet gedateerd, vermoedelijk 1820-1830 (Archief Kadaster Brabant, Brussel).

Het voormalige kasteelgoed, samen met bijna 16 hectare omliggende landbouwgrond, was onverdeeld eigendom van brouwer-burgemeester Jean-Bapiste Dumont en zijn broer Joseph

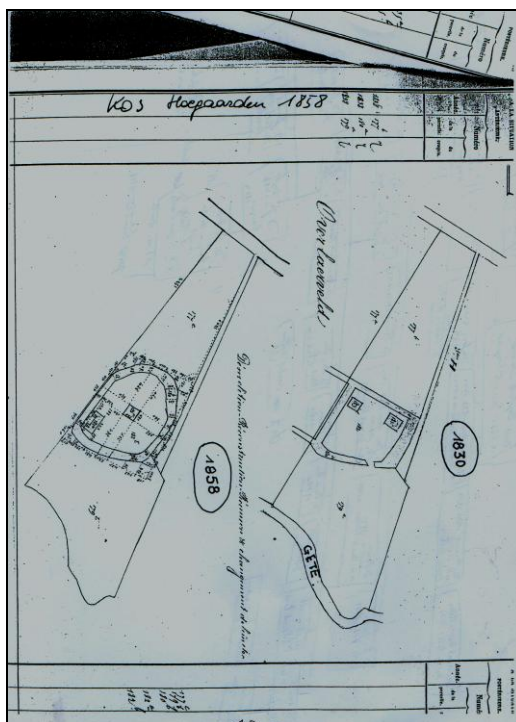

Burgemeester van 1831 tot 1836_ en oude kadastrale legger 212 Hoegaarden, art. 247, 248 en 249."

De huidige villa werd na afbraak van de gebouwen op het donjoneiland gebouwd rond 1857 in opdracht van de Tiense bankier Charles Trémouroux, die getrouwd was met Emilie Dumont, de dochter van Joseph Dumont (zie hierboven). "*Kadastrale opmetingsschets Hoegaarden 1858 nr. 17; oude kadastrale legger 212 Hoegaarden, art. 247 nr. 8 en 28.*" Het gaat om een bakstenen gebouw (momenteel wit geleverd) van twee bouwlagen en een souterrain met een afgeplat schilddak. De voor – en achtergevels zijn nagenoeg identiek, drie traveeën breed, met een brede centrale travee, die bekroond wordt door een barok halsgeveltje met voluten. De traveeën worden van elkaar gescheiden door pilasters met geblokte natuurstenen basementen. Blauwe hardsteen werd gebruikt voor de boogfriezen onder de kroonlijst en onder de band tussen de verdiepingen. De erker in de achtergevel werd toegevoegd rond 1907 (*Kadastrale opmetingsschets Hoegaarden 1908 nr. 8*). Tegen de ringgracht aan werd een nieuw dienstgebouw (stal en koetshuis) met U-vormige grondplan

opgetrokken, dat qua materiaalgebruik en stijl min of meer aansluit bij de villa. De villa noch het dienstgebouw werden opgetrokken op de funderingen van de afgebroken gebouwen, zoals blijkt uit de kadastrale mutatieschets ("In tegenstelling tot wat gezegd wordt door Paesmans G., Beschermingsvoorstel Voormalige Villa Tremouroux-Dumont (dossier nr. 3294), Leuven, Archief Monumenten en Landschappen").

Sinds een verdeling in 1838 behoorde het vierkante neerhofeiland niet meer bij het kasteelgoed en rond 1900 zal de omgrachting ervan verdwijnen (Volgens de kadastrale opmetingsschets Hoegaarden 1920 nr. 45, maar op de stafkaart van 1908 wordt ze al niet meer weergegeven).

Het kasteel van Overlaar is omringd door nog jonge aanplantingen, voor 1909 (met dank aan mevrouw B. Tassin, Kuntich).

Het klooster Mariadal en rechtsboven, het Kasteel van Overlaar met landschappelijk parkje in 1908(ICM,1933).

De ringgracht van het kasteleiland bleef bewaard maar de westelijke grachtarm werd in gebogen vorm heraangelegd en de rechte hoeken werd weggewerkt. Het nieuwe kasteleiland, bijna 35 are groot, wordt voortaan ook als “lustgrond” geregistreerd – een informele landschappelijke beplanting, die aansluit bij de “verlandschappelijke” ringgracht.

- een bruine beuk (*Fagus sylvatica* “*Atropunicea*”),
- een gewone plataan (*Platanus x hispanica*) en
- een witte paardekastanje (*Aesculus hippocastanum*) met stamomtrek rond 4 meter

behoren ongetwijfeld tot de oorspronkelijk sierbeplanting van het eiland. Het kasteel is, zoals in 1655, bereikbaar langs een 230 meter lange, nu gekasseide weg, die rond 1970 langs één zijde met bruine beuken werd afgezoomd. Een recente bakstenen brug vormt de toegang tot het eiland, op de plaats waar zich vanouds (zie primitieve kadasterkaart) de brug bevond.

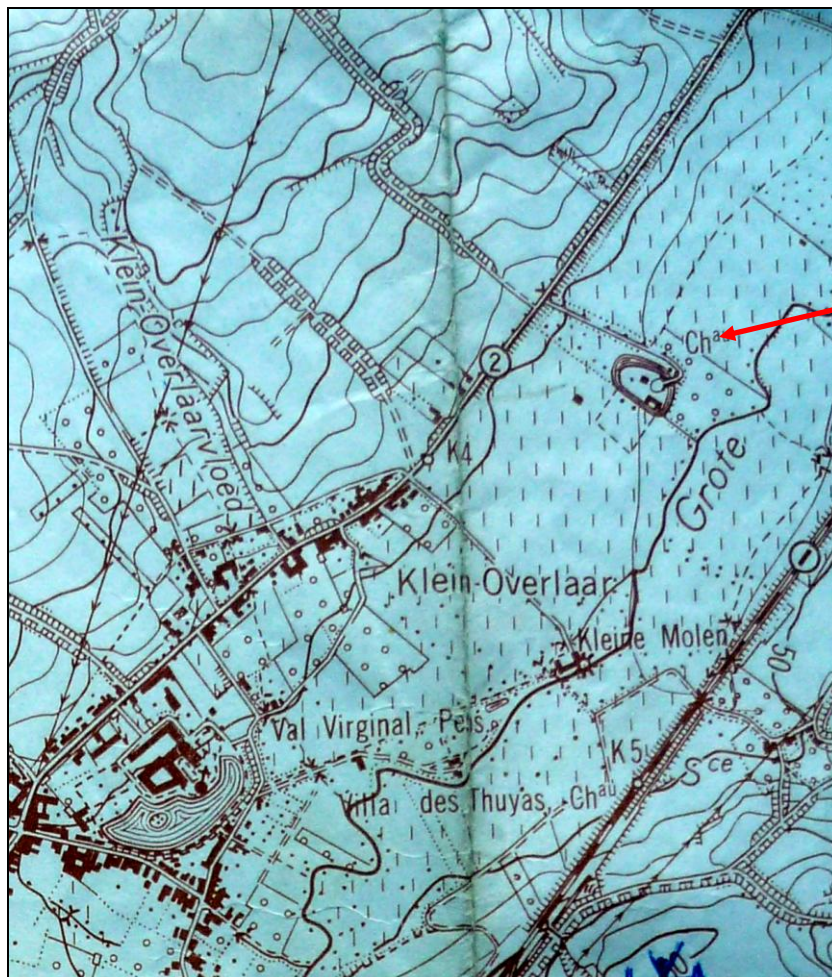
Te Overlaar stond er een kasteeltje dat door heer Walter van Golart, heer van Goetsenhoven, in leen werd gehouden van de Luikse bisschop, met zes bunder woeste gronden, op 26 oktober 1356, tijdens de korte oorlog tegen Wenceslas van Luxemburg en Johanna van Brabant door prins-bisschop Engelbert de la Mark.

Op 27 mei 1441 kreeg Werner, heer van Longchamp, dit kasteeltje nog in leen, samen met de afhankelijkheden in gronden, weiden, vijvers, enz., op voorwaarde dat het

goed moest openstaan voor de Luikse bisschop, zodra hij erom vroeg, alles volgens de brieven van bisschop Engelbert;

Het kasteeltje van Overlaar stond ongetwijfeld op de plaats waar er laatst een boerderij was, die door bankier Tremouroux omgebouwd werd tot een elegante villa.¹

Nationaal Geografisch Instituut, Stafkaart, ca. 1970 (detail)

Het gros van de parkaanleg neemt de ruimte (96 are) in beslag tussen het eiland en steenweg. Dit perceel (177c) wordt door het kadaster pas in 1922 als lusthof beschreven (*Oude kadastrale legger 212A Hoegaarden, art. 3836 nr.34*), maar op de stafkaart van 1908 wordt al een landschappelijke aanleg getoond:

- een naar de steenweg oplopende grasvlakte, omring door bomen en
- een rondpad in de vorm van een langgerekte ellips.

De hoogstammige randbeplanting omvat

- bruine beuken
- een treurbeuk (*Fagus sylvatica* “Pendula”)
- witte paardekastanjes
- zilveresdoorns (*Acer saccharinum*) soms bmet ingesneden blad (A.s. “Laciniatum”)
- tamme kastanje (*Castanea sativa*)
- noorse esdoorn (*Acer platanoides*),
- Hollandse linde (*Tilia x europaea*)

¹ Wauters A., *Géographie et histoire des communes belges, Canton de Tirlemont, Hougaerde*, Brussel, 1876, p. 37

- Zilverlinde (*Tilia tomentosa*)
- Gewone esdoorn met purperrode bladonderzijde (*Acer pseudoplatanus* “Purpureum”)
- Gewone trompetboom (*Catalpa bignonioides*) en
- Een hemelboom (*Ailanthus altissima*).

Merkwaardige bomen (opname 29 juni 2001).

- 1 bruine beuk (*Fagus sylvatica* “*Atropunicea*”) 420
- 4 gewone plataan (*Platanus x hispanica*”) 403
- 15 zilveresdoorns (*Acer saccharinum*) 445
- 24 zilveresdoorns met ingesneden blad (*Acer saccharinum* “*Laciniatum*”) 467

Op 2 maart 1985 opende kunstschilder Ivan Struys in zijn kasteeltje te Overlaar een nieuwe kunstgalerij. Op zoek naar een oude naam ging de schilder raad vragen bij de zusters van Mariendaal. Het resultaat werd het « Kasteeltje de Bellegome ». Jammer genoeg steunt deze naam op een verkeerde grafie bij Ferraris.

Het bedoelde kasteeltje draagt verschillende benamingen.

1. *Kasteel van Overlaar*: 1849 *Château d'Overlaer*, ABu detailplan 17; 1952 *Kasteel van Overlaar*, AW blad 3. De benaming is jong en verwijst naar de gehuchtnaam Overlaar.
2. *Klein Kasteel*, in Franse vorm opgetekend in de Atlas der Buurtwegen (onder nr. 69): *vers le Petit Château d'Overlaer*.
3. *Kasteel van Bellekom*.

De laatste benaming is de interessantste. We ontmoeten de naam in een kaartenboek van de Parkabdij, in 1655: *t'casteelken van Bullekom*, k. Park TB f.86v. Latere vormen zijn: 1719 *vijffthien dachmaelen by het Casteel van Bellicum*, SR 18 f.1; 1756 *vers le chateau de belicom*, k. Naveau i f.18; 1777 *Cha(te)au de Bellegome*, k. Ferraris. De genoemde zusters bezitten een kopie van de Ferrariskaart, die heden trouwens ook als verkleinde uitgave bij het Gemeentekrediet verkrijgbaar is. Het is bekend, dat op deze kaarten heel wat verkeerde schrijfwijzen voorkomen. We citeren onder meer dicht bij huis *Roumersum* voor *Rommersom*, en *Grunde* voor de bekende gehuchtnaam Grimde.

De grafie « de Bellegome » staat bij de afkorting *Cha(te)au*, zodat *de* in de Franse benaming een voorzetsel is en niet het Nederlandse lidwoord *de*. Bovendien is de spelling Bellegome totaal afwijkend van andere overgeleverde vormen.

Het bekende Kasteeltje van Bellekom met zijn verdwenen molen was in 1690 eigendom van Lambert de Pas, opvolger van meier De Pas (Alpaidis 28). Het ontleende zijn naam aan de wijk *Bellekom*, waarvan we heel wat oude vormen bezitten. We maken hieruit een keuze: 1321 *de bollekeem*, RA p. 2; 1336 *Jo(hannes) de buellekeem*, RA p. 36; 1340 *Renerus de bullekeem*, *ap(u)d bullekeem*, LM 9c v° en 51d-1 1441 *te bollekeem wert*, KAB 2312 f.91 v; 1582 *by bullecom*, SG 4240 f.21; 1646-7 *van beulcom naer oirbeeck*, RA f.93; 1667-8 *bij bullecom*, RA f.159; 1702-3 *bij bullecom*, RA f.68v; 1719 *den Heere van Bellicum*, SR 18 f.1; 1756 *moulin de belicom*, k. Naveau f.13; 1787-8 *bij bellecom*, RA

Bellegome is derhalve een unieke en afwijkende schrijfwijze. De *g* verbeeldt gewoon een Franse *g* zoals in *gant*, *garpon*, enz., en staat in de plaats van een verkeerd gehoorde Nederlandse *k*. De uitgang *-kom* is trouwens in Oost-Brabant heel gewoon. We denken bv. aan *Binkom*, *Bevekom*, *Miskom*, en vele andere. Deze uitgang wijst op een normale evolutie van het element *heem*, zoals uit de oudere vormen duidelijk blijkt. *Bellekom* is te vergelijken met *Bölinghoven* bij Bensberg, in 1054 geschreven *Budelinchoue*, of met *Bollinghausen* bij Wermelskirchen, in 1353 *Bollenchusen*, uit ouder *Bodiling-huson* (Kaufmann, 1968, 67).

Het eerste lid bevat de persoonsnaam *Bo(l)lo* verkort uit *Bod-ilo*, ofwel *Bu(l)lo*, verkort uit *Bud-ilo*. De vleinaam werd dan verlengd met de genitief meervoud *inga + haima*. *Bellekom* behoort dan tot de groep die men gemakshalve « ingahem-namen » noemt. De betekenis is duidelijk: « de woning van de lieden van Bollo of Bullo ».

Door verscherping ging *g* in *inga* over in *k*, zodat we de ontwikkeling als volgt kunnen beschrijven: *Budelinga haima* > *Budelincheem* > *Bullencheem* > *Bullenkeem* > *Bullekeem*. Door ontronding verandert *u* in *e* in de 18de eeuw en ontstaat *Bellekom*.

Zie tevens Boek van Paul Kempeneers “Topomysime van Hoegaarden blz. 19 -20 ivm samengestelde naar laar-namen oa. Overlaar – Bellekom enz....

Het voorgeslacht:

Chretien sproot uit een later familietak van het oude geslacht Van Autgaerden, dat haar bakermat schijnt gehad te hebben aan de Bullekom (Saks: heem van Bullo) onder Overlaar (gehucht van Hoegaarden), **waar zich in 1249 een leengoed bevond met kasteel en molen “Château et moulin de Bullecom” genaamd.**

Uit die tijd zijn bekend:

- Arnold de Bullekem, schepen van Hoegaarden in 1299
- Arnoldus de Bollekeem, dixit de Outegarden, grondeigenaar in 1366
- Arnold de Bollekeen de Autthugardis in 1370
- Goudin de Outhugarden, vermeld in het Enkwest van Jan zonder Vrees in 1410
- Pachter Jan Van Autgaerden in 1516, vermoedelijk stamvader van het geslacht Van Autgaerden.

Wellicht heeft een “Bullecom” zich te Autgaerden gevestigd waardoor zijn oorspronkelijke naam opgeslorpt werd door de plaatsnaam “Autgaerden”. Later vestigde deze pachtersfamilie zich te Hoegaarden waar zij in de cijnsboeken van 1582 als bezitters van bisschoppelijke goederen werden vermeld. (SGL/Hoeg. N°4240).

De familie Van Autgaerden voerde een wapen “van goud met 3 molenijzers van sabel” geplaatst 2 en 1 (De Middelaar van sept. 1960 blz. 233).

Uit wat vooraf gaat blijkt wel duidelijk de Hoegaardse afkomst van de gebroeders Haesaerts.

Beschrijving:

Het kasteeltje is bereikbaar langs een vrij lange gekasseide dreef (verlengde van de Reugelstraat – nr 42) met kastanjabomen en een recente aanplanting van rode beuken.

Kempeneers P., Toponymische kaart Hoegaarden (detail)

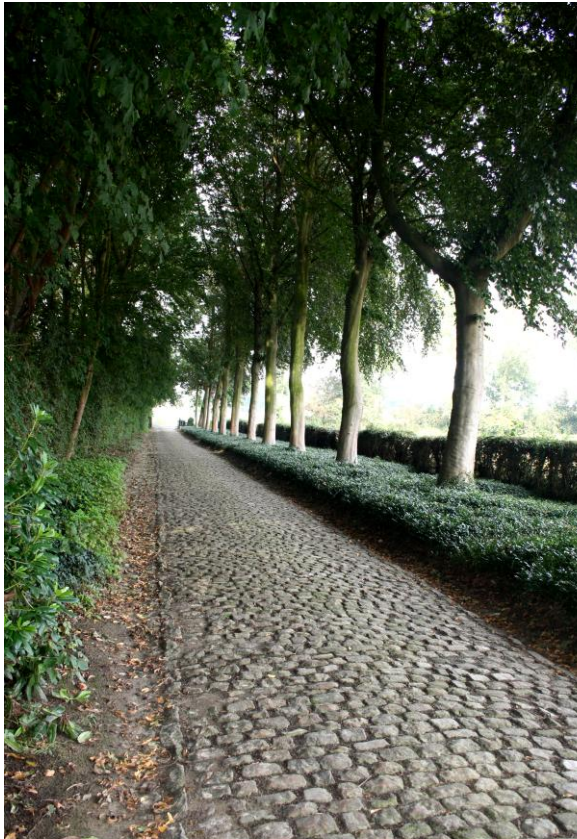

Helemaal links, op de perceelsgrens staat een meidoornhaag. Een recente, bakstenen brug verleent toegang tot het gebied binnen de cirkelvormige omwalling.

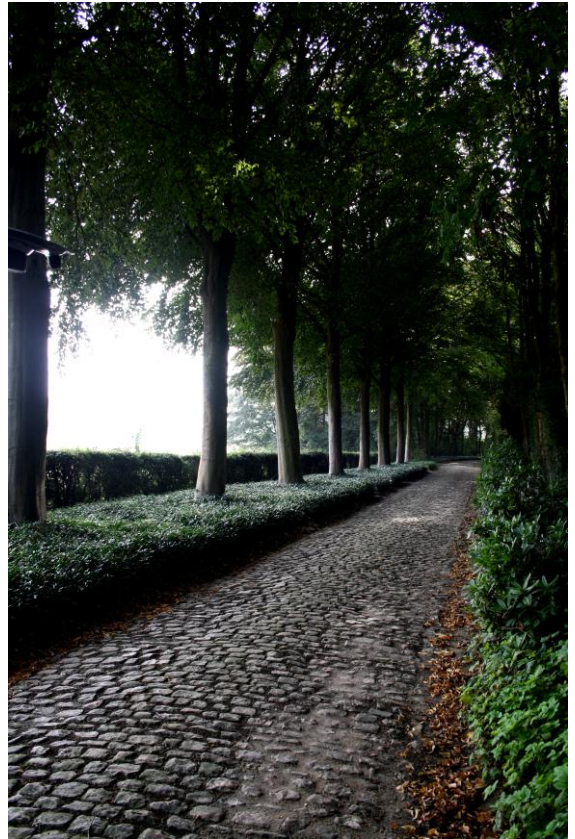

Ingang naar het kasteel + eigenaardige steen met + symbool

Richting Steenweg

Richting Kasteel (2010)

Richting Steenweg

Dreef

Stenen brug met sluitingshek
over de omwallinggracht

Centraal op het voorplein het woongedeelte en meer zuidwaarts een dienstvleugel.

Het kasteeltje met Z.O.- georiënteerde voorgevel vertoont een compact, bakstenen, volume op nagenoeg vierkante plattegrond, met twee bouwlagen, afgedekt met een bovenaan afgeplat tentdak.

De nagenoeg identieke voor- en achtergevel worden door hoek- en middenlisen opgedeeld in drie traveeën met bredere centrale travee.

De als pilasters opgevatte, verticale bakstenen muurbanden rusten op een natuurstenen, geblokt basement en dragen een versterkte kroonlijst.

Op beide niveaus worden ze verbonden door een fries, gevormd door een tablet van blauwe hardsteen boven een aaneengesloten reeks boogjes in Franse witte steen.;

De aldus ontstane spaarvelden worden opengewerkt door beluikte vensters met een lichte steekboogomlijsting.

Bak- en natuurstenen onderbouw, bovenaan afgeschuind en opengewerkt met steekboogvensters, ingeschreven in een rechthoekige natuurstenen omlijsting.

Centrale gevelbekroning in voor- en achtergevel met een tweeledige barokke in- en uitzwenkende topgevel met krulmotieven, opengewerkt met halfronde dakvensters.

In de geveltop van de voorgevel het jaartal 1754.

Afgezien van de middenlisen en vertonen de slechts twee traveeën- tellende zijgevels een identieke geveltop en bouw.

Recente uitbreiding (ca. 1968) met een erkervormige uitbouw met plat dak tegen de voorgevel en een vestibule aan de zijkant. Deze inkomhal is in dezelfde geest als de hoofdwoning gebouwd ttz. Bakstenen en een afgeplat tentdak.

Een terras, verbonden aan deze hall en het hoofdgebouw is bedekt met antiek gerecupereerde blauwe hardsteen met een grootte van 60 x 80 cm.

De bijbouw van: logia, inkomhall en terras zijn in 1968 uitgevoerd.

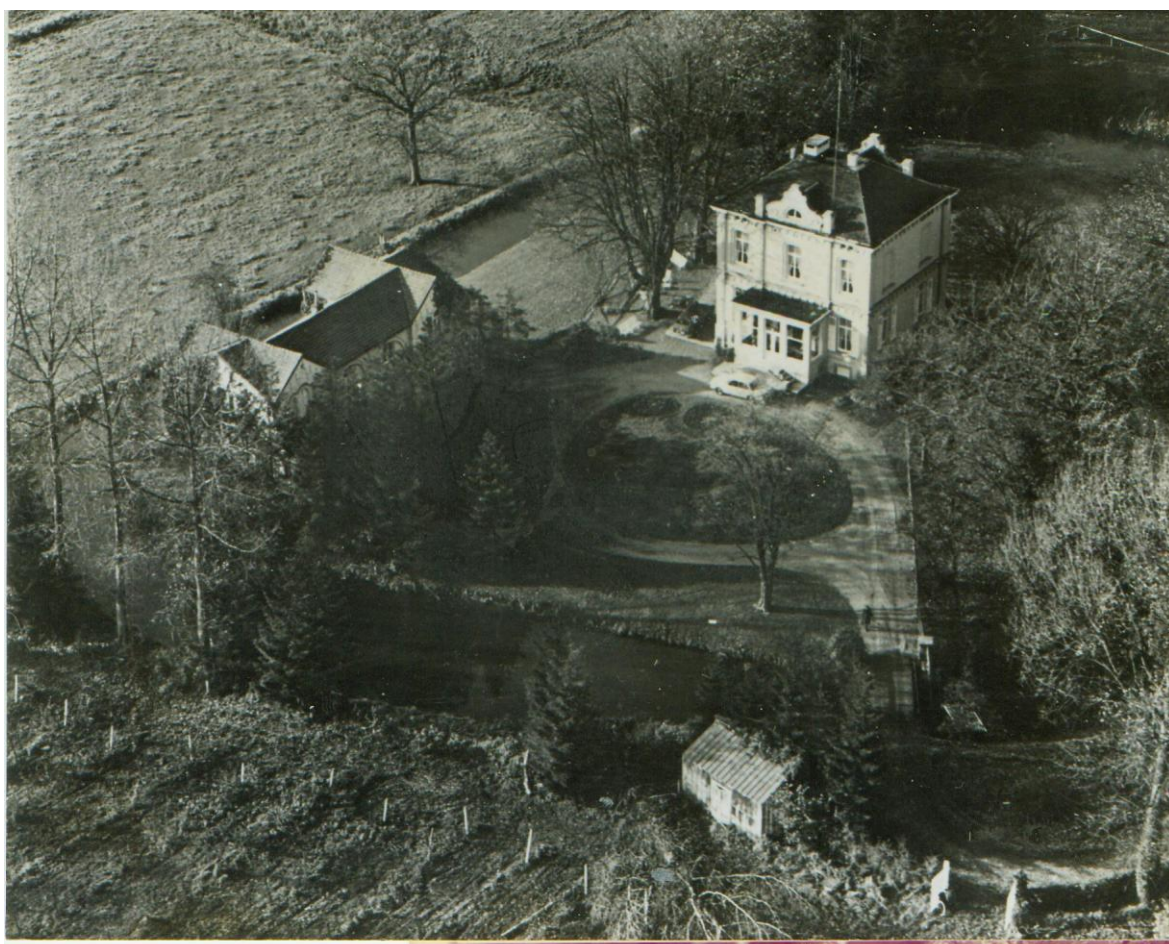
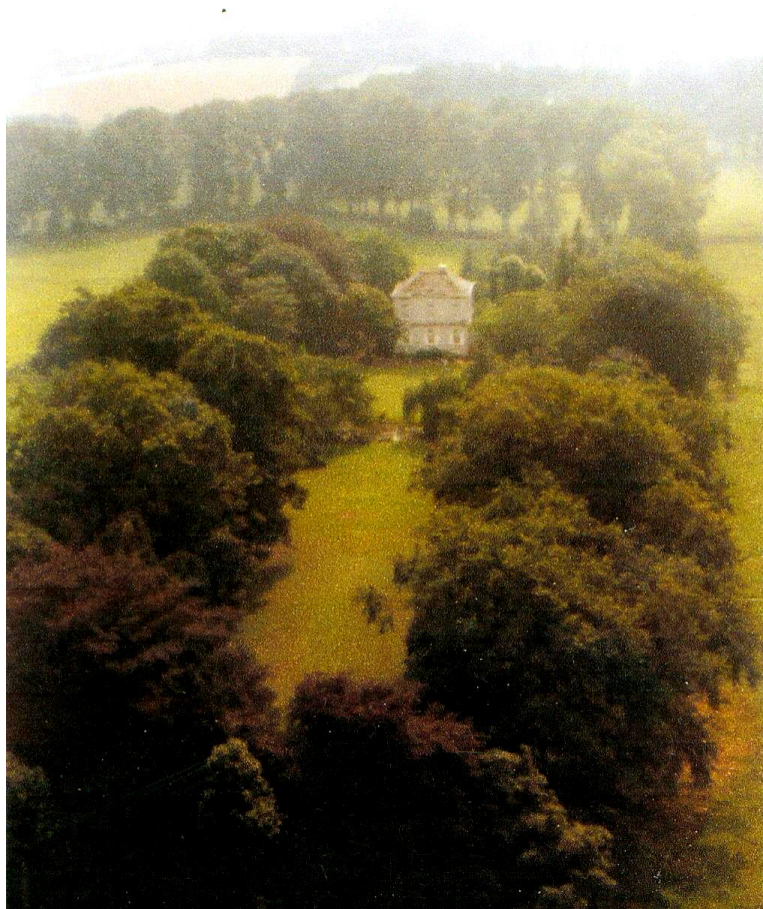
Links van het kasteeltje, vlak naast de omwalling een U-vormige dienstvleugel, eveneens met sculpturale basteenversiering.

Aan de N.W.- kant, buiten de omwalling, bevindt er zich een mooi verzorgd park (esdoorn, linde, beuk, treurwilg....) rond een langgerekt grasveld.

De ruimere omgeving wordt hoofdzakelijk gevormd door uitgestrekte weilanden langs de Gete, eertijds behorend tot de bezittingen van de heren van Bellekom.

Ter hoogte van de brug zorgde een aftakking van de Reugelweg voor een rechtstreekse verbinding enerzijds met de vroegere Bellekommolen en anderzijds met Groot-Overlaar. Deze vroegere dreef, zoals weergegeven op de Ferrariskaart, is op het kadasterplan aangeduid met stippellijn.

Voorgevel

Achtergevel

Anno 1754

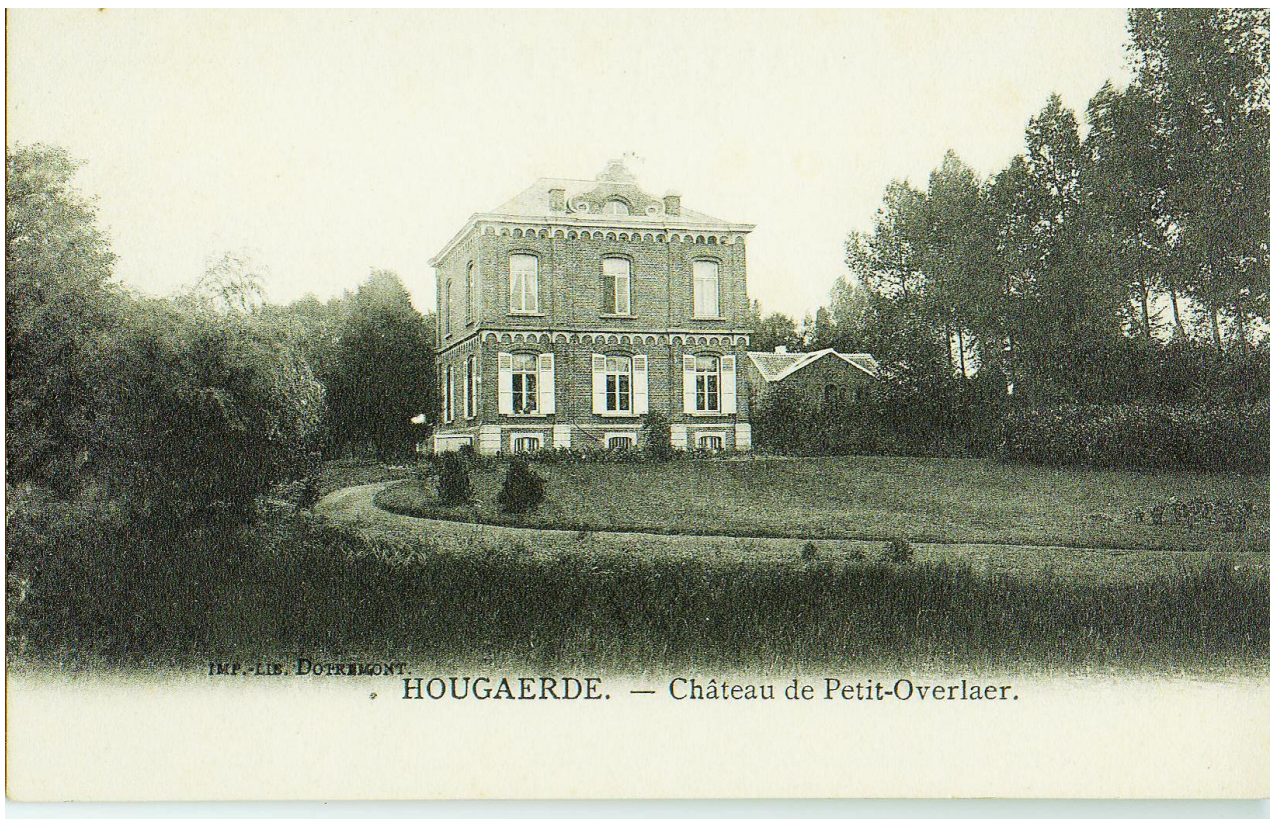
Uitzicht in 1980 bij aankoop door huidige eigenaars

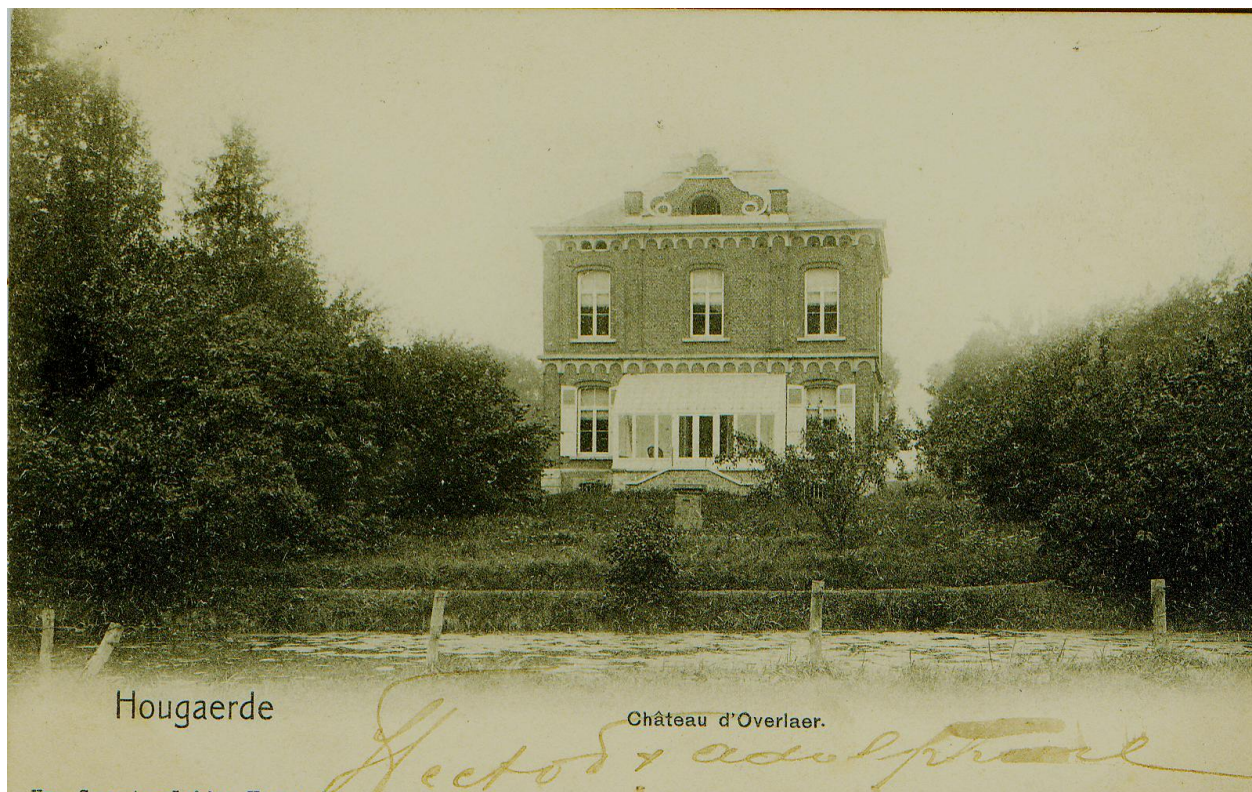

Foto van op toegangbrug

Van op ellipsvormige weide tegen straatkant 2005

Wintersfeer

Voorkant in 1982

Park 2009

2009

Bijgebouw 2010

Achterziide biigebouw

Park 2009

Fontein 2009 middenslotgracht park 2009

Beeld in park 2006

Interieur

De aanwezigheid in de ruime overwelfde kelders, van een haard in gesinterde baksteentjes, waarbij het eiken tablet wordt gedragen door sober versierde, halfronde zuiltjes (Gobertange) laat vermoeden dat bij de bouw van het huidige kasteeltje gebruikt werd gemaakt van oudere funderingen.

De keldervloer bestaat gedeeltelijk uit in visgraad gelegde bakstenen en oude grote Franse steen. De keldertrap is eveneens uit oude Gobertange.

Verder op gelijkvloers vrij gave XIX-eeuwse binneninrichting: zwarte marmeren tegelvloer en een dubbele kwartslagtrap met getorste trappaal en gedraaide balusters.

In salon en eetkamer heeft men eiken plankenvloer, rijk verzorgde structuren en stukwerkplafonds (florale motieven). Telkens een fraaie marmeren schouw. De grote deuren en plafonds zijn rijkelijk met goud afgewerkt (bladgoud)(Recent uitgevoerd).

Salon 2009

Slaapkamer 2009

Living

Eetkamer

Inkomhal

Vooruitspringende erkenvorm gevel

Plafond salon

Plafond living

Kelderbar

Kelder

Kelderbar

Bewoners

Er zijn periodes waar geen inwoners in de bevolkingsregisters ingeschreven waren. Het is best mogelijk dat de kasteel wel bewoond was doch hun hoofdadres elders was, d.w.z. dat het kasteel als tweede verblijf diende voor welstellende en/of vooraanstaande personen.

1857 : Rond 1857

De huidige villa (Kasteel) werd, na afbraak van de gebouwen op het Donjoneiland, gebouwd in opdracht van de Tiense bankier Charles Trémouroux.

Hij was getrouwd met Emilie Dumont, de dochter van Joseph Dumont, broer van de burgemeester van Hoegaarden Jean Baptiste Dumont.

1910 : Petit Chateau

Pouleur, Gaston ° Montigny-Sur-Sambre 7-12-1872, Capitaine Comd d'Artillerie

Duvivier Marguerite ° Tienen 01-12-1884

2 kinderen

Aankomst : op 30-08-1910 van Brasschaat

Afgeschreven : op 16-03-1914 voor Brasschaat

1903 : Chateau Maes

Storms Charles ° Sint-Truiden 03-09-1876 (geen beroepsvermelding)

Storms Virginie ° Goetsenhoven 13-04-1872

Aangekomen : in 1903 en komende van Oorbeek

Geen gegevens van vertrek

(Dienstpersopneel ?????)

1903 : Chateau Dassis

Stockmans Henri ° Hoegaarden 23-03-1846, rentenier

Schaep Marie Thérèse ° Antwerpen 22-04-1846 +21-01-1915 (haar moeder was Maes Henriette Perpetua)

3 kinderen

Ingeschreven : juli 1903, komende van Borgerhout

1913 : Chée de Tirlemont 139

Doyen Henri 6-11-1872, cocher (voerman-koetsier)

Podor Marie 27-04-1878, servante

3 kinderen

Aankomst : november 1913 van Ambressin

Vertrokken : november 1923 naar Hoegaarden, Rue du Café 24

- 1918 : Chée de Tirlemont 139
 Evrard Marain °19-11-1889- tanneur
 Vanautgaerden Marie Jeanne °20-07-1890
 Zoon Evrard Aeeverius °15-03-1922
 Aankomst : november 1918
 Verhuisd : naar Hoegaarden, Chée de Charleroi 28(geen datum)
- 1924 :
 Greindl (Baron) René ° Elsene 07-04-1898, ingenieur
 Wisart de Bocarmé Anne ° Brugge 10-05-1902
 3 kinderen
 Aankomst : op 11-06-1924 van Liège
 Afgeschreven : voor Italië op 05-05-1926
 Afgeschreven : voor Bastogne op 29-07-1931
- 1928 :
 Gillet Joseph en Jonskin Marie (gepensioneerde) leraar aan een atheneum.
 (Adres Hoegaarden, Tiensesteenweg vermeld in bevolkingsregister)
 Aankomst : juli 1928
 Vertrokken : juli 1938
- ????? :
 Lechat André ° Jemeppe-sur-Meuse 05-02-1900, ingenieur des mines
 Regnier Germaine ° Liège 14-02-1905
 Dochter Lechat Monique ° Liège 26-02-1927
 Aankomst : onbekend
 Vertrokken : onbekend
- ????? :
 Prévot Charles ° Liège 2-01-1898
 Bodeur Thérèse ° Huy 20-08-1897
 Aankomst : onbekend
 Vertrokken : beiden vertrokken op 27-02-1925 naar Strée
- 1946 :
 Declaye Jean (burgerlijk mijnningenieur) en Libert Marie
 Aankomst : 1946
 Vertrokken : oktober 1953
- 1959 :
 Mestrez Thérèse (echtgenote en later weduwe van Hanoteau Pierre) .
 Hanoteau is aldaar nooit ingeschreven geweest.
 Op overlijdensakte staat vermeld dat Hanoteau Pierre overleden is te
 Hoegaarden, Groot-Overlaar maar zijn woonplaats was Bost, Gallicstraat in
 zijn bedrijf.
 Aankomst : december 1959
 Vertrokken : september 1966

1968 :

Hanoteau Roger (scheikundige ingenieur) .

Het register vermeldt ook dat hij zijn verblijfplaats had in Congo, gedurende vele jaren.

Een van de bevolkingsregister vermeldt achter de straatnaam Groot Overlaar “Kasteel Maes”. Een bijzonderheid: de moeder Hanoteau Pierre was een Maes Alexandrine Julie Aline. Er is in Hoegaarden wel niets gekend over haar. Hanoteau Pierre was geboren in Tienen op 16-10-1903.

(Nagaan van waar zijn moeder afkomstig is ????)

Aankomst :1968

Vertrokken :1977

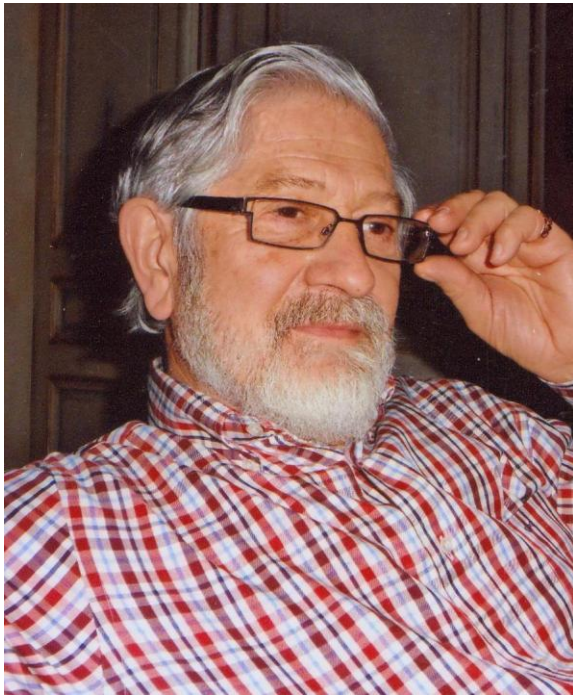
1980 (Juli) tot heden (2011 enz.....

Ivan Struys en Helena Hendrickx kochten het kasteeltje op 1 juli 1980 van de heer Jean Henri Hanoteau en Mevrouw Marie Claire Simone Pierette Hanoteau (Jottrand). Zowel Ivan als Helena waren leraars. Ivan Struys was bovendien kunstenaar (schilder – beeldhouwer- glazenier) en hij heeft dan ook het kasteeltje zijn huidige look gegeven zowel het gebouw als het interieur. Het omringende park onderging eveneens een grondige verandering. Zo plaatste hij verschillende beelden o.a. levenszuil, madonna met kind decoratieve fontein en meerdere ornamenten. De lusttuin (rond het kasteeltje, binnen de slotgracht) werd volledig heraangelegd mits behoud van enkele oude bomen, zoals rode beuk, esdoorn, acacia, plataan.

Op 09-02-1990 werd het kasteeltje geklasseerd als monument.

Huidige bewoners (Vanaf 1980 tot heden.....).

Ivan Struys

Zijn echtgenote Helena Hendrickx

Dochter Ilse Struys

Kleinzoon Michiel